

Un altre any més la CNT surt al carrer aquest dia de commemoració i homenatge als treballadors de Chicago que el 1886 van ser ajusticiats per reivindicar la jornada laboral de 8 hores, ho fem conscients que és un dia de lluita un dia per fer sentir la nostra veu, i lamentablement ja sabem quins són els temes per alçar-la, els ERO's, els convenis col·lectius firmats a l'esquena dels treballadors i treballadores, els companys i companyes morts al seu centre de treball tots els dies, en una paraula: **PRECARIETAT**.

Una precarietat en els llocs de treball en creixement continu, amb origen en la cobdícia de l'empresariat i una gran ajuda amb les successives reformes laborals. Perquè són aquestes reformes dissenyades per l'empresariat i aprovades pel govern i els sindicats "majoritaris", les que marquen els marges legals que permeten aquesta situació de precarietat. Tots ells temes recurrents en aquests temps d'ultraliberalisme econòmic. I la veu no sol l'alcem avui, no hem deixat de fer-ho d'un any cap aquí, no com d'altres, que sol s'acorden dels problemes de la classe obrera quan s'apropen les eleccions...

Perquè no l'oblidem, és temps de vendre'ns la mato. És temps d'eleccions. És temps de complir com a bon ciutadà / treballador i participar de la festa de la democràcia. És temps d'elegir "representant" autoritzat, infal·libilitat absoluta i molta poca vergonya. És temps de renunciar als nostres drets polítics, per uns altres quatre anys, a favor de diversos i obscurs interessos embolicats en dogma de partit o megasindicat.

I ho farem per partida triple: municipals, autonòmiques i sindicals (aquestes últimes en marxa des de l'any passat). Perquè el mal glop passi abans. Som en campanya!! I ho som, al nostre pesar, gairebé permanentment. Campanyes transparents i properes als problemes del ciutadà, sens dubte. És igual el que es voti, parlareu del que jo digui. Que els ajuntaments dels signes més variats polítics són fins a dalt de corrupteles i tripijocs immobiliaris, no passa res; les obres no finalitzen a temps o es paralitzen perquè són il·legals, no passa res; els nostres barris són cada vegada més insuportables a causa de la contaminació, amuntegament, precarietat, i especulació immobiliària... doncs... parlem del govern. Que es parli de qualsevol tema d'"Estat" ara és el que interessa. Els partits polítics maten dos ocells d'un tret: fan una campanya visceral i sanguínia, que és el que ven; i desvien l'atenció del dèficit assembleari d'aquelles institucions suposadament més properes al ciutadà, que són els municipis i les autonomies i procuren ocultar el superàvit en corrupció.

També tenim al parlamentarisme en l'empresa i les seves eleccions sindicals i tot el que aquestes comporten: clientelisme i burocràcies sindicals, acomiadaments acceptats per comitès d'empresa a canvi de mantenir privilegis, firma de convenis gens favorables per als treballadors, i successives reformes laborals en total harmonia amb patrons i Estat... en definitiva aquest sindicalisme pactista, apoltronat i servil que sofrim els treballadors i treballadores i del que avui, i sempre, ens apartem per complet la gent que formem CNT.

I centrant-nos en aquestes últimes direm que, contra el sindicalisme dels anomenats majoritaris, CCOO i UGT i molts altres del més variat pelatge, contra el sindicalisme desmovilizador, contra el sindicalisme del cap alliberat i comitè que no decideix en assemblea, CNT continua proposant el sindicalisme de base, l'anarcosindicalisme, utilitzant l'acció directa, sense delegats aliens als treballadors i treballadores que actuen com a mitjancers, mitjançant la creació dins de les empreses de seccions sindicals veritablement lliures i autònomes de qualsevol partit o subvenció estatal fomentant el suport mutu entre els companys i companyes; la democràcia directa de l'assemblea i no l'autoritarisme del comitè d'empresa.

Aquest és doncs el nostre missatge per al primer de maig **DESEMASCAREM A LA INJUSTÍCIA** disfressada de partits i sindicats institucionals, donem passos fermes mitjançant l'abstenció activa, conscient i militant contra les eleccions marcades pel poder, ja que totes elles són nusos de la mateixa corda institucional que ens lliga.

En definitiva, si ningú treballa per tu, que ningú decideixi per tu. No hi ha llibertat sense acció, la resta és pura ficció.

NI ELECCIONS MUNICIPALS, NI AUTONÒMIQUES NI SINDICALS, ABSTENCIÓ ACTIVA!

**TREBALLADOR, TREBALLADORA,
ELLS VOLEN EL TEU VOT
NOSALTRES LA TEVA ACCIÓ**

UN SINDICAT PER LLUITAR!

**contra la precarietat
anarcosindicalisme**

1er de maig 2007